Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró
elsőfokú szolgálati bíróság
SZM.1/2023.

A fegyelmi büntetés hatálya alatt álló bíró a Bjt. 127. § (1) bekezdésében meghatározott határidő elteltével kérte a fegyelmi jogkövetkezmények alóli mentesítését. Kérelmében, valamint később, a vizsgálat során ennek indokaként egyrészt azt jelölte meg, hogy azt a magatartást már nem tanúsítja, amelyért a fegyelmi büntetést kapta, azt megbánta, másrészt részletesen előadta, hogy a büntetés számára milyen anyagi hátrányokat jelent, harmadrészt arra hivatkozott, hogy a munkájára nincs panasz. Az érintett bíróság elnöke a mentesítési kérelmet hasonló indokokra figyelemmel támogatta.

Bár a mentesítés Bjt. 127. § (1) bekezdésében foglalt objektív felételei bekövetkeztek, és az érintett vezető támogatta a kérelmet, a fegyelmi tanács úgy foglalt állást, hogy a mentesítés jelen tényállás mellett nem indokolt. A Bjt. 127. § (1) bekezdése szerint az objektív feltételek fennállása esetén a fegyelmi büntetés hatálya alatt álló bírót a szolgálati bíróság a jogkövetkezmények alól mentesítheti. Ebből az következik, hogy az objektív feltételek megvalósulása esetén sem köteles a szolgálati bíróság a mentesítést engedélyezni, hanem mérlegelési joga van. Ennek során szubjektív feltételként azt lehet vizsgálni, hogy az eljárást kezdeményező bíró érdemes-e a mentesítésre, figyelemmel a fegyelmi büntetés kiszabása és a mentesítési kérelem benyújtása közti időszakban végzett munkájára és egyéb tevékenységére. Ezen, szubjektív feltétel hiányában az objektív feltételek megléte nem eredményezi automatikusan a mentesítést. Ezért a kérelem elbírálása során a fegyelmi tanács azt vizsgálta, hogy a bíró oldalán felmerültek-e olyan méltányolható körülmények, eredmények, többletmunkavégzés, amely a mentesítést indokolja, és arra a következtetésre jutott, hogy jelen esetben ilyen nem volt. Az alkalmazott fegyelmi büntetés éppen az anyagi hátrány okozásában áll, ez a szankció, amelyet joghátrányként az érintett bírónak el kell szenvednie. Kétségtelen, hogy ez szubjektíve sérelmes, azonban nem különös mértékben vagy méltánytalanul, hanem éppen az eredeti fegyelmi határozatot hozó szolgálati bíróság által aránosnak tartott mértékben. Önmagában az, hogy az érintett bíró azt a tevékenységet, amely miatt fegyelmi büntetést kapott, már nem végzi, nem minősül érdemnek, ugyanígy az sem, hogy a munkáját ellátja, hiszen a jogszabályszerű és etikus munkavégzés minden bírótól elvárható magatartás. Kiemelkedő munkavégzésre vagy egyéb többlettevékenységre a kérelmező nem hivatkozott, ilyet a vizsgálóbiztos sem tárt fel.

2023. november 23.